

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 15. septembra 2011 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Audiencia provincial de Tarragona – Španija) – kazenska postopka zoper Magattea Gueyea in Valentína Salmeróna Sáncheza

(Združeni zadevi C-483/09 in C-1/10) ⁽¹⁾

(Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Okvirni sklep 2001/220/PNZ — Položaj žrtev v kazenskem postopku — Kazniva dejanja družinskega nasilja — Obveznost izreči stransko kaznen prepovedi približevanja žrtvi — Izbira vrste in višine kazni — Skladnost s členi 2, 3 in 8 navedenega okvirnega sklepa — Nacionalna določba, ki izključuje kazensko poravnavanje — Skladnost s členom 10 istega okvirnega sklepa)

(2011/C 319/06)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Audiencia provincial de Tarragona

Stranki v postopku v glavni stvari

Magatte Gueye (C-483/09)

ob udeležbi X

Valentín Salmerón Sánchez (C-1/10)

ob udeležbi Y

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Audiencia provincial de Tarragona – Razlaga členov 2, 8 in 10 Okvirnega sklepa Sveta z dne 15. marca 2001 o položaju žrtev v kazenskem postopku (2001/220/PNZ) (posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 72) – Spoštovanje in priznavanje žrtev – Pravica do zaščite – Kazensko poravnavanje v okviru kazenskega postopka – Sporazum med žrtvijo in storilcem kaznivega dejanja

Izrek

- Člene 2, 3 in 8 Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ z dne 15. marca 2001 o položaju žrtev v kazenskem postopku je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da je obvezna kaznen prepovedi približevanja v minimalnem trajanju, ki jo kot stransko kaznen določa kazenska zakonodaja države članice, izrečena storilcem družinskega nasilja, celo če njihove žrtve uporabi te kazni nasprotujejo.
- Člen 10(1) Okvirnega sklepa 2001/220 je treba razlagati tako, da državam članicam dopušča, da glede na posebno vrsto kaznivih dejanj družinskega nasilja izključijo poravnavanje iz vseh kazenskih postopkov v zvezi s temi kaznivimi dejanji.

⁽¹⁾ UL C 37, 13.2.2010.
UL C 63, 13.3.2010.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 15. septembra 2011 – Zvezna republika Nemčija proti Evropski komisiji

(Zadeva C-544/09 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Državne pomoči — Uvedba digitalne prizemne televizije v Berlin-Brandenburgu — Člen 87(3)(c) ES — Tržna nepopolnost — Sorazmernost — Tehnološka nevtralnost — Spodbujevalni učinek)

(2011/C 319/07)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Zvezna republika Nemčija (zastopniki: M. Lumma, J. Möller in B. Klein, zastopniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: H. van Vliet in K. Gross, zastopnika)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča prve stopnje (sedmi senat) z dne 6. oktobra 2009 v zadevi Nemčija proti Komisiji (T-21/06), s katero je bila zavrnjena ničnostna tožba zoper Odločbo Komisije 2006/513/ES z dne 9. novembra 2005 o državni pomoči Zvezne republike Nemčije za uvedbo digitalne prizemne televizije v Berlin-Brandenburgu (UL L 200, str. 14) – Kršitev člena 107(3)(c) PDEU

Izrek

- Pritožba se zavrne.
- Zvezni republiki Nemčiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 51, 27.2.2010.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. septembra 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesverwaltungsgericht – Nemčija) – Land Hessen proti Franz Mücksch OHG

(Zadeva C-53/10) ⁽¹⁾

(Okolje — Direktiva 96/82/ES — Obvladovanje nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi — Preprečevanje — Ustrezne razdalje med površinami v javni rabi in proizvodnimi enotami, v katerih so velike količine nevarnih snovi)

(2011/C 319/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Land Hessen

ne da bi bila tveganja, povezana s postavitvijo znotraj mej navedenih območij, pravilno ocenjena v fazi prostorskega načrtovanja ali posamične odločbe.

Tožena stranka: Franz Mücksch OHG

(¹) UL C 113, 1.5.2010.

ob udeležbi: Merck KGaA

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 15. septembra 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Belgija)) – Olivier Halley, Julie Halley, Marie Halley proti Belgische Staat

(Zadeva C-132/10) (¹)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bundesverwaltungsgericht – Razlaga člena 12(1) Direktive Sveta 96/82/ES z dne 9. decembra 1996 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 2, str. 410), kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1137/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek, določen v členu 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom (UL L 331, str. 1) – Preprečevanje večjih nesreč – Obseg obveznosti držav članic, da nadzorujejo, da njihova politika namembnosti ali uporabe tal upošteva nujnost dolgoročnega ohranjanja ustreznih razdalj med območji v javni rabi in zgradbami, v katerih je veliko nevarnih snovi – Izgradnja vrtnarskega centra v bližini take zgradbe – Številne druge prodajalne na istem območju tveganja

(Neposredno obdavljenje — Prosti pretok kapitala — Člen 63 PDEU — Davki na dediščine za imenske delnice — Zastaralni rok za cenitev delnic, ki je pri družbah nerezidentkah daljši kot pri družbah rezidentkah — Omejitev — Utemeljitev)

(2011/C 319/09)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Rechtbank van eerste aanleg te Leuven

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Olivier Halley, Julie Halley, Marie Halley

Tožena stranka: država Belgija

Izrek

- Člen 12(1) Direktive Sveta 96/82/ES z dne 9. decembra 1996 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2003, je treba razlagati tako, da je obveznost držav članic nadzorovati, ali se dolgoročno upošteva potreba po ohranjanju ustreznih razdalj med proizvodnimi enotami, na katere se nanaša ta direktiva, in zgradbami v javni rabi, naslovljena tudi na javne organe, kot je mesto Darmstadt (Nemčija), ki je pristojno za izdajo dovoljenja za gradnjo, tudi če izvršuje to prerogativo na podlagi vezane pristojnosti.
- Obveznost iz člena 12(1) Direktive 96/82, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/105, da je treba dolgoročno upoštevati ohranjanje ustreznih razdalj med proizvodnimi enotami, na katere se nanaša ta direktiva, in zgradbami v javni rabi, ne nalaga pristojnim nacionalnim organom, da prepovejo gradnjo zgradbe za javno rabo v okolščinah, kot so te v zadevi v glavni stvari. Vendar pa ta obveznost nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki določa, da je treba nujno izdati dovoljenje za gradnjo take zgradbe,

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Rechtbank van eerste aanleg te Leuven – Razlaga členov 26, 49, 63 in 65 PDEU – Nacionalna zakonodaja, ki za davek na dediščino za imenske delnice določa dveletni zastaralni rok, če je kraj dejanske uprave družbe, ki je izdala delnice, v zadevni državi članici in desetletni zastaralni rok v drugih primerih.

Izrek

Člen 63 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, kakršna je zadevna zakonodaja v postopku v glavni stvari, ki na področju davkov na dediščine določa zastaralni rok desetih let za cenitev imenskih delnic družbe, katere delničar je bil pokojnik in katere kraj dejanske uprave je v drugi državi članici, medtem ko je ta rok dve leti, če je kraj dejanske uprave v prvi državi članici.

(¹) UL C 134, 22.5.2010.